

Arbejdsministeren har peget på, at afgrænsningen vurderes konkret af arbejdsformidlingen, således at bestemmelsen sigter mod små virksomheder, men giver mulighed for, at der i konkrete tilfælde kan ydes støtte til virksomheder med mere end 10 ansatte.

Omfordeling af det regionale mindreforbrug vedrørende særlig formidlingsindsats (andre aktører)

Den særlige formidlingsindsats er et nyt aktiveringsredskab, hvorfor der forsøgsvis i 2001 er fastsat en maksimal ramme på 20 mio. kr. til betaling af andre aktørers indsats. Hertil kommer 40 mio. kr. til aktiveringsydelse til de ledige, der deltager i aktivering.

Rammen tænkes udmeldt regionalt efter de objektive kriterier, der også anvendes ved fordelingen af øvrige aktiveringsmidler. Der er behov for en maksimal ramme, fordi redskabet ikke skal være omfattet af det almindelige økonomistyringsprincip, som anvendes for øvrige aktiveringsredskaber, hvor der styres på en udmeldt gennemsnitspris i forhold til et udmeldt aktivitetstal. I stedet skal der være mulighed for en regionalt fastsat aflønning af den konkrete aktørs indsats.

Hertil kommer, at der i 2001 vil blive mulighed for en regional omfordeling inden for den maksimale fastsatte ramme på 20 mio. kr., således at en regions eventuelle uforbrugte midler tilgår en anden region, der ønsker at anvende flere midler end den oprindeligt udmeldte andel til regionen.

Retten til en handlingsplan i forbindelse med 6/8 ugers selvvalgt uddannelse i dagpengeperioden

Der har under udvalgsbehandlingen været rejst ønske om, at den ledige skal have udarbejdet en handlingsplan, inden den selvvalgte uddannelse påbegyndes, i de tilfælde, hvor den ønskede uddannelse er af mere end 6/8 ugers varighed.

Arbejdsministeren har oplyst, at hvis AF skal lave en handlingsplan i disse tilfælde, udvides selvvalgsretten dermed, og AF's mulighed for at målrette indsatsen reduceres tilsvarende, idet indsatsen skal betales over rammen til den tidlige indsats.

Er der alene mulighed for at få udarbejdet en handlingsplan, idet AF kan sige nej (fordi uddannelsen ikke er tilstrækkelig arbejdsmarkedstrettet eller den ledige ikke tilhører en af arbejds-

markedsrådet prioriteret målgruppe for tidlig indsats), er spørgsmålet herefter, om konsekvensen skal være, at uddannelsen ikke kan påbegyndes. Dette vil i givet fald betyde en indskrænkning af selvvalgsretten.

Hvis AF kan sige nej til en handlingsplan før start uden indflydelse på selvvalgsretten, er situationen den samme som i dag.

Bestemmelsen findes ikke at være til hinder for, at en ledig, der er ved at have opbrugt sin ret til selvvalgt uddannelse ved én eller flere kortere uddannelser, og som herefter ønsker yderligere uddannelse af kortere varighed, der ikke kan holdes inden for de 6/8 uger, kan anmode AF om en handlingsplan for den del af uddannelsen, der rækker ud over 6/8 uger.

En ledig, der ønsker at påbegynde en uddannelse med en varighed, der rækker ud over selvvalgsretten (dvs. ud over 6/8 uger), skal af uddannelsesinstitutionen/arbejdsløhedskassen gøres bekendt med, at der alene vil kunne gennemføres 6/8 uger uden en individuel handlingsplan.

Et *mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1, 2, 3, 6 og 7 stillede ændringsforslag. Såfremt de af mindretallet under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil SF ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget.

Et *andet mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan dog stemme for de under nr. 1, 2, 3, 6 og 7 stillede ændringsforslag.

Enhedslisten stemmer imod lovforslaget, fordi der grundlæggende er tale om en videreførelse af aktiveringspolitikens karakter af tvang og stramninger over for de arbejdsløse.

Nogle af elementerne i lovforslaget tager udgangspunkt i de problemer, som Enhedslisten har peget på i forbindelse med lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det drejer sig om fremrykkede tilbud til de arbejdsløse i dagpengeperioden, om forbedrede muligheder for jobrotationsprojekter og om reelle jobtilbud til dem, der står i fare for at falde ud af dagpengesystemet som konsekvens af den stadigt kortere periode med dagpengeret.

Men de elementer i lovforslaget, som omhandler de nævnte problemer, løser på ingen måde problemerne. Derimod indeholder lovforslaget